

РЕШЕНИЕ

№ 6632

гр. София, 05.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Николова, като разгледа дело номер **9321** по описа за **2012** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Председателя на комисията за регулиране на съобщенията, чрез процесуален представител юрк. П. Ц., срещу решение от 04.07.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 5193/2012 г. от 121-ви състав на СРС, НО.

С решението е отменено наказателно постановление № 0372/25.11.2011 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., на основание чл. 335 от ЗЕС, за нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 6 от 13.03.2008 г. за изискванията и параметрите на качеството за универсалната услуга, специалните мерки за хора с увреждания и реда за избор на предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и за възлагане на задължението за предоставяне на универсалната услуга (наричана по-долу Наредба № 6 от 13.03.2008 г.).

Изложените в касационната жалба доводи са за допуснати нарушения на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди се, че районният съд неправилно е анализирал понятието „системност”, тъй като нарушението не се състои в „неплащане на сметки”, а в неизпращане на едномесечно писмено предупреждение до абоната, преди да спре достъпа му до услугата. Иска се от съда да отмени обжалваното

решение и да потвърди издаденото НП.

Ответната страна – [фирма], не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел фактическата обстановка, така както е описана в АУАН. На 25.03.2011г. била извършена проверка на [фирма] от служители на КРС, при която било констатирано, че ползването на стационарна телефонна услуга от номер[ЕИК], мобилна услуга и интернет с абонат К. К. са спрени поради неплащане на 20.10.2010 г. и са закрити поради същата причина на 22.02.2011 г. Към последната дата абонатът е имал две неплатени сметки – за м. ноември и м. декември 2010г. На проверяващите не били представени доказателства за изпратено едномесечно писмено предупреждение до абоната за спиране на достъпа до мрежата на [фирма]. При тази фактическа обстановка е изведено, че е осъществено описаното в АУАН и в НП административно нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 6 от 13.03.2008 г. Изложената фактическа обстановка е потвърдена и от показанията на актосъставителя А. М..

Въз основа на установената фактическа обстановка, СРС е достигнал до правния извод, че предприятията по чл. 3, ал.1 от Наредба № 6 от 13.03.2008 г. имат право да спрат достъпа до предоставяната от тях услуга при системно закъснение в дължимите плащания или неплащане на сметки. Доколкото според трайната съдебна практика понятието „системност” касае извършване на най-малко три деяния”, СРС е приел, че в случая извършеното деяние е несъставомерно поради неплащане само на две сметки, и е отменил НП.

Настоящият състав счита, че извършеното от ответника деяние, осъществява състава на административно нарушение по чл. 4, ал. 3 във вр. ал. 2 от Наредба № 6 от 13.03.2008 г. Разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от Наредбата предоставя на предприятията по чл. 3, ал. 1 правото да спрат предоставен достъп до обществената си телефонна мрежа и предоставянето на обществени телефонни услуги на абонати в случаи на системно закъснение в дължимите плащания или неплащане на сметки. Съгласно ал. 3 от същата правна норма: в случаите по ал. 2 предприятието може да спре достъпа само след изпращане на едномесечно писмено предупреждение до абоната.

Въз основа на събраните от СРС писмени и гласни доказателства е установено по категоричен начин, че [фирма] е спряло достъпа до услуги на абоната К. К. без да изпрати едномесечно писмено предупреждение до абоната. Във връзка с възраженията в касационната жалба, следва да се посочи, че в случая НП не е издадено за нарушение на чл. 4, ал.2 от Наредбата поради спиране на достъпа до услуги поради неплащане на две месечни сметки (т.е. при липса на системност), а за нарушение по чл. 4, ал.3 от нея за неизпращане на едномесечно писмено предупреждение за това спиране. Задължението за писмено предупреждение е

предвидено в нормативен акт - Наредба № 6 от 13.03.2008 г. На следващо място, изпращането на гласови съобщения до абоната за наличие на неизплатени сметки не представлява изпълнение на задължението по чл. 4, ал. 3 от Наредбата за изпращане на писмено предупреждение.

От изложеното следва, че в случая ответникът е осъществил две деяния – едното по чл. 4, ал.2 от Наредба № 6 от 13.03.2008 г., изразяващо се в спиране на услугата поради неплащане, което не е системно (не е три или повече пъти), и другото – по чл.4, ал.3 от Наредба № 6 от 13.03.2008 г. - в неизпращане на едномесечно писмено предупреждение за това спиране.

Първото деяние не е квалифицирано като нарушение и не е обект на административно-наказателното

производство, за него не е съставен АУАН и НП, респ. не е обект на оспорване пред въззивния и касационния съд. Второто обаче е квалифицирано като нарушение и за него е съставен АУАН и издадено НП. Приемайки, че извършеното от ответника е несъставомерно, СРС практически допуска несъставомерност на спирането на услугата при неплащане на две сметки без изпращане на едномесечно писмено предупреждение до абоната. Подобна възможност обаче Наредба № 6 от 13.03.2008 г. не допуска, а настоящият състав счита че представлява нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал.1, т.1 във връзка с ал.2 от НПК.

В допълнение следва да се посочи, че установеното нарушение не е маловажно, тъй като то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 04.07.2012 г. по НАХД № 5193/2012 г., на Софийски районен съд – НО, 121 състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 0372 от 25.11.2011 г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., на основание чл. 335 от ЗЕС, за нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 6 от 13.03.2008 г. за изискванията и параметрите на качеството за универсалната услуга, специалните мерки за хора с увреждания и реда за избор на предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и за възлагане на задължението за предоставяне на универсалната услуга.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

